

KBr Flama'21

**Centre de fotografia KBr Fundación MAPFRE
Barcelona**

30 de setembre de 2021-16 de gener de 2022

KBr Flama'21

Dates: 30 de setembre de 2021 - 16 de gener de 2022

Adreça: KBr Fundación MAPFRE

Avinguda del Litoral, núm. 30, 08005 Barcelona

Col·laboren: Elisava, Facultat de Disseny i Enginyeria de Barcelona; Grisart; Idep Barcelona; i IEFC.

Imatges en alta resolució:

<https://noticias.fundacionmapfre.org/wp-content/uploads/2021/09/IMAGENES-1-KBR-FLAMA.zip>

<https://noticias.fundacionmapfre.org/wp-content/uploads/2021/09/IMAGENES-2-KBR-FLAMA.zip>

Imatges per a la televisió: www.imaginatv.es

usuari: KBR_FLAMA21 contrasenya: EXPO_FOTO

Web: <https://kbr.fundacionmapfre.org/>

Twitter: @KBrfmapfre #KBrFlama2021

Instagram: @KBrfmapfre #KBrFlama2021

Facebook: facebook.com/fundacionmapfrecultura

Comunicació Fundación MAPFRE
Alejandra Fernández Martínez 91 581 84 64
alejandra@fundacionmapfre.org

Imatge de portada:

© Gunnlöð Jóna Rúnarsdóttir, sèrie *Obscure Presence*, 2018-2020

PROJECTE

L'any 2021 neix *KBr Flama*, amb l'objectiu de donar suport a la creació emergent i a les noves generacions de fotògrafs que inicien la seva trajectòria professional després d'haver-se format en escoles de fotografia de Barcelona.

En aquesta primera edició Fundació MAPFRE ha col·laborat amb quatre institucions barcelonines compromeses amb la docència i els estudis de fotografia: Elisava, Facultat de Disseny i Enginyeria de Barcelona; Grisart; Idep Barcelona; i IEFC. Fruit de l'interès mutu per oferir un entorn de visibilitat i oportunitat per als artistes emergents va sorgir la idea de dur a terme una exposició anual amb els alumnes de les diferents escoles.

Laura Gálvez-Rhein (Frankfurt am Main, 1998), **Blanca Munt** (Barcelona, 1997), **Gael del Río** (Barcelona, 1990) i **Gunnlöð Jóna Rúnarsdóttir** (Reykjavík, 1992) són les quatre fotògrafes seleccionades per a aquesta exposició inaugural. Els seus projectes van ser triats mitjançant un procés de visionament d'obres d'alumnes de les escoles esmentades a dalt, que van dur a terme els següents professionals de la fotografia: Marta Gili, Sergio Mah, Ramón Reverté i Arianna Rinaldo.

L'EXPOSICIÓ

L'exposició aplega quatre projectes que, d'una manera molt personal, ens porten a diferents realitats fonamentades en el record del passat o en aspectes relacionats amb la identitat col·lectiva.

En el primer cas, Gael del Río i Laura Gálvez-Rhein troben en figures familiars (el pare i l'avi, respectivament) un motiu per desplegar les seves històries personals. Gael del Río ens presenta el seu procés de dol per l'absència del pare a través d'una combinació subtil i subjectiva entre els gravats del seu progenitor i les seves pròpies fotografies. Laura Gálvez-Rhein, en topa amb el trauma de l'avi Wolfgang, enllaça en la seva obra, fent un exercici de memòria històrica, el record dels infants de la guerra alemanys (*Kriegskinder*) i la vida del seu familiar.

En el segon cas, Gunnlöð Jóna Rúnarsdóttir i Blanca Munt es fixen en històries col·lectives que donen forma a una realitat i a identitats locals. Gunnlöð Jóna Rúnarsdóttir se submergeix en la creença popular dels islandesos en fantasmes, elfs i *huldufólk* (gent oculta) per compondre un retrat oníric, multifacètic i contemporani del seu país. Blanca Munt fixa la seva mirada en la realitat quotidiana del seu barri, amb un interès antropològic evident, per revelar alguns dels mecanismes que identifiquen la societat contemporània, marcada pel control i la por.

INSTITUT D'ESTUDIS FOTOGRÀFICS DE CATALUNYA

EX-LIBRIS (2018-2019)

Laura Gálvez-Rhein (Frankfurt am Main, 1998)

Documentació textual i fotografies d'arxiu, analògiques i digitals, impreses sobre vinil i amb tintes pigmentades sobre paper Hahnemühle Photo Matt Fibre

Nombre d'obres a l'exposició: 16

IDEP BARCELONA

ALERTA MIRA-SOL (2019-en curs)

Blanca Munt (Barcelona, 1997)

Documentació gràfica i textual, peça audiovisual, fotollibre i fotografies digitals impreses amb tintes pigmentades sobre paper Hahnemühle Photo Matt Fibre

Nombre d'obres a l'exposició: 20 fotografies, 1 fotollibre, 1 audiovisual, 1 vinil tipus wallpaper amb textos

GRISART

EVO CARE (2017)

Gael del Ríó (Barcelona, 1990)

Fotografies analògiques impreses sobre paper japonès Washi Kozo i gravats originals de Carlos del Ríó

Nombre d'obres a l'exposició: 24

ELISAVA, FACULTAD DE DISEÑO E INGENIERÍA DE BARCELONA

OBSCURE PRESENCE (2018-2020)

Gunnlöð Jóna Rúnarsdóttir (Reykjavík, 1992)

Fotografies analògiques i digitals impreses sobre vinil i amb tintes pigmentades sobre paper Hahnemühle Photo Matt Fibre

Nombre d'obres a l'exposició: 42

EX-LIBRIS

Laura Gálvez-Rhein (Frankfurt am Main, 1998)

Es va graduar en Fotografia a l'Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya el 2019 i es va especialitzar en Creació i Reflexió Fotogràfica al mateix centre. També va fer un curs de Documental i Fotoreportatge a la Universitat d'Art i Ciències Aplicades de Hannover (Hochschule Hannover).

Explora temes centrats en l'autoconeixement i la introducció de noves tècniques, basant-se en la mutació de la percepció i del material, interessos que van donar lloc als projectes *Parasomnia* (2017-2019) i *Metasomnia, those which were good failed too* (2019).

En l'àmbit documental, treballa la temàtica social amb un enfocament antropològic, amb un interès especial per la identitat i les memòries individual, col·lectiva i històrica. La seva aproximació emocional a tot allò que tracta l'allunya de vegades dels preceptes acadèmics del reportatge i la fotografia documental. Viu la imatge com una eina que combina d'infinites maneres per expressar-se amb la major llibertat.

Laura Gálvez-Rhein, sèrie *Ex-Libris*, 2018-2019 © Laura Gálvez-Rhein

Ex-Libris és una sèrie documental sobre la biografia de l'avi de la fotògrafa, Wolfgang F. O. Rhein (nascut a Berlín el 1937). En Wolfgang viu a Steinbach am Taunus, a prop de Frankfurt am Main. Va tenir una infantesa i adolescència gairebé inexistents i una vida adulta centrada en la feina. Després d'abandonar la seva formació com a jesuïta, va iniciar la seva carrera laboral com a professor d'alemany en diverses destinacions. Ara, ja jubilat, continua impartint classes a refugiades com a voluntari.

Ex-Libris explora, a través del *collage* fotogràfic, la complexitat del record, l'oblit i el fet de trobar-se amb el trauma. Durant el procés creatiu, l'autora va treballar amb l'arxiu familiar

i amb material del Bundesarchiv (Arxiu Nacional alemany) i va fer un reportatge del dia a dia d'en Wolfgang, que representa la generació dels *Kriegskinder* (infants de la guerra), silenciats per la cultura de la memòria alemanya.

Jo era pobre. Vivia en una ciutat completament destruïda, en un carrer a prop de la gran avinguda Stalin (Stalinallee). Tot estava completament destruït. Era molt trist. No paràvem gaire per casa, jugàvem enmig de les ruïnes. Hi havia un lloc on estudiava una mica, però a casa no hi havia lloc. No tinc pas gaires records d'aquell temps. Durant les vacances anava a treballar al camp. Durant la guerra ens van enviar a Polònia a viure amb altres famílies amb nens. Sempre la meva mare amb els quatre fills. El pare tenia una carnisseria, però quan jo vaig néixer ho va perdre tot. Després ja tant se val, perquè la guerra l'hauria destruït igualment. Més tard va treballar al ferrocarril. Havia d'anar en tren fins a Polònia per transportar la gent. Era molt dur, estava sempre sol. Sempre vam tenir el somni de comprar-li un cotxe, però va morir molt jove.

A l'aula de l'escola sempre m'asseia als pupitres de darrere, i davant s'asseia una noia amb trenes. Jo la molestava. Cinquanta anys després ens vam retrobar en l'aniversari de graduació. No me'n recordava gens. Han passat tantes coses a la meva vida que m'he oblidat de l'escola. Mai no em va agradar anar a l'escola.

Recordo més del que he vist.

Records estúpids.

Sempre he hagut de llegir molts idiomes. Havia d'estudiar anglès per aprendre japonès, estudiar en llatí i grec per ser jesuïta. El meu interès pels idiomes ha estat una constant: francès, japonès, anglès, espanyol, català, italià i després rus. Al matí llegeixo la meva pàgina de la Bíblia: primer en llatí, després en grec, en alemany, rus i japonès. Aquest és el meu esmorzar, després em sento més bé. Estic molt content perquè ja m'he llegit tot el Nou Testament en rus. Ara començaré novament amb l'Evangeli de sant Joan.

Sempre has de tenir una meta.

ALERTA MIRA-SOL

Blanca Munt (Barcelona, 1997)

Es va graduar en Fotografia a l'Escola Superior d'Imatge i Disseny (IDEP) de Barcelona el 2020. Considera que la millor manera de transmetre la seva capacitat de crear i explicar històries és a través de la fusió del disseny, la fotografia i el vídeo. Els seus interessos se centren en l'habitatge, l'arquitectura, la perifèria, el paisatge, el retrat i la societat. Investiga sobre la cultura de la por i la paranoia, la qual cosa l'ha dut a realitzar el projecte *Alerta Mira-Sol* (2020), publicat com a fotollibre a l'editorial Dalpine després de guanyar el Fiebre Photobook Dummy Award (2020). El seu projecte *Sòl i Sostre* (2021) es va exposar al 7è Festival Mirades de Fotografia del Baix Empordà. Ha treballat d'assistent amb la fotògrafa Tanit Plana, amb qui va participar en el projecte *Púber*, exposat al Centre de la Imatge La Virreina, Barcelona (2020). Actualment exerceix la tasca de comissària juntament amb Borja Ballbé a la plataforma digital *Panorama*, on publica projectes artístics que tracten temes relacionats amb el paisatge i el territori.

Blanca Munt, sèrie Alerta Mira-Sol, 2019 © Blanca Munt

Alerta Mira-Sol, text escrit per Fosi Vegue

El 2019 la fotògrafa Blanca Munt va participar en un xat veïnal creat per vigilar el seu barri i alertar de possibles robatoris en domicilis o d'altres successos sospitosos. El que inicialment va presentar-se com una eina veïnal eficaç ben aviat es va convertir en una font de conjectures, suspicàcies i paranoia. L'aparentment tranquil·la convivència dels habitants d'un barri de carrers lluminosos i habitatges estandarditzats començava a fer aigües, no solament per l'existència real de robatoris, sinó també per la disgregació absoluta de la idea de comunitat quan el que està en joc és la seguretat individual: ja no només serien sospitosos els qui

fossin localitzats als voltants pel seu aspecte o actitud, sinó tot veï que no complís amb fidelitat la comesa del grup. Les imatges d'*Alerta Mira-Sol* es van entrellaçant amb altres fonts d'informació i amb imatges mentals que anem generant a mesura que anem coneixent els interessats punts de vista de cada un dels protagonistes d'aquest paisatge — veïns, sospitosos, policia, administradors locals— i que apel·len de ple a les nostres pròpies pors i contradiccions. Segons les seves pròpies paraules, Blanca Munt proposa a

Alerta Mira-Sol una “reflexió sobre la tensió entre el privilegi de viure en un lloc tranquil i la constant sensació d’amença latent com a part de l’actual cultura de la por”.

EVO CARE

Gael del Río (Barcelona, 1990)

Va obtenir la llicenciatura en Arquitectura per l'Escola Superior d'Arquitectura de Barcelona el 2015. Va topar amb la fotografia en la recta final de la carrera, durant el seu any d'intercanvi al Royal Melbourne Institute of Technology. Allà va cursar l'assignatura "Architecture After Dark", impartida per la fotògrafa d'arquitectura i paisatge Erieta Attali. A partir d'aquell moment, la seva vida personal i professional vira de manera progressiva en direcció a la fotografia. Estudia aquesta disciplina a l'Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya (IEFC) i a l'escola Grisart. Avui dia es dedica professionalment a la fotografia d'arquitectura i alhora desenvolupa projectes personals que han estat exposats al Mutuo (Barcelona), al festival Voies Off (Arles) i al Fotofever (París), entre d'altres. El seu fotollibre *Evocare* va ser finalista del DOCfield Dummy Award 2017.

Gael del Río, sèrie *Evocare*, 2017 © Gael del Río

Llenguatge dual, text escrit per Luca Bani

Què queda d'algú quan mor? I, més concretament, què perdura d'un pare a través dels seus fills? *Evocare* parla de la relació artística entre un pare i la seva filla i sorgeix de la necessitat d'enfrontar-se a la pèrdua.

Òpera prima de Gael del Río, neix amb la mort de Carlos del Río, pare de l'autora, i investiga la relació existent entre el seu propi treball artístic i l'obra gràfica del seu pare. Aquest, cirurgià de professió i alhora amant de l'art, va dedicar una part important de la

seva vida a la pintura, l'escultura i el gravat. Quan ell mor a finals del 2015, l'autora recorre a la fotografia per enfrontar-se al dolor i per transformar el que sent en quelcom tangible.

Amb aquest treball, Gael del Río ens ofereix una mirada íntima i sensible sobre el dol. La revelació del vincle familiar ens porta consol i en certa manera ens ofereix així un sentit per a la pèrdua, entesa com un moment crucial de la transició generacional.

La seva voluntat de traduir en imatges l'intangible la porta a transcriure les emocions a través de la càmera, generant fotografies suggeridores i poètiques, repletes d'elements evocatius. Són imatges que parlen de l'absència i de la pèrdua, en les quals la centralitat del subjecte fotografiat subratlla la individualitat i subjectivitat del projecte.

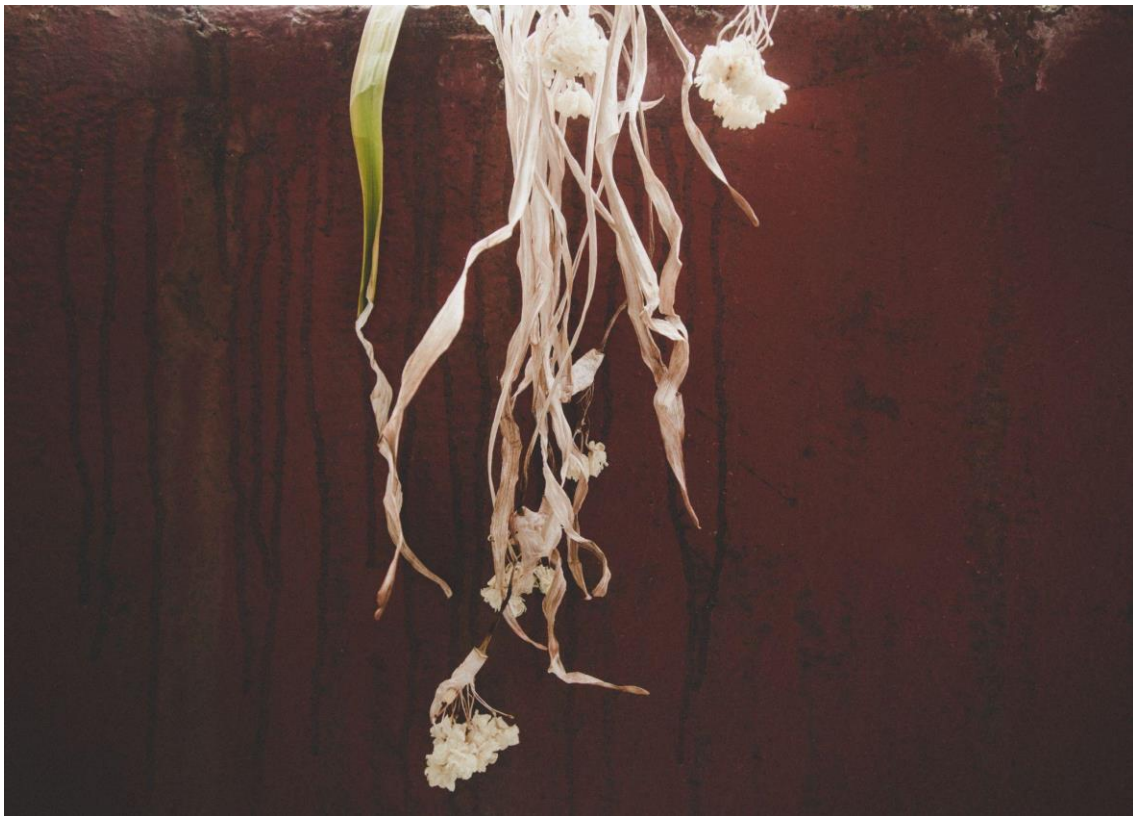
L'autora ens transporta al seu món interior, fet d'objectes dispersos, aïllats, solitaris, que dialoguen amb un art plàstic compost d'ideogrames plens de significats ocults. Dues visions personals juxtaposades que suggereixen una connexió tant formal com conceptual entre dues generacions d'artistes.

Tanmateix, quina és la veritable essència d'aquesta connexió? Fins on arriba el vincle que uneix les dues obres? En aquestes preguntes rau la força del projecte. Un treball que deixa per a l'observador l'estimuladora tasca d'esbrinar, o més ben dit, d'imaginar, les diverses interpretacions que cada peça admet, sia en ella mateixa sia en relació amb la resta, i que posa al descobert uns vincles sovint impalpables i difícils de descriure en un mitjà com la fotografia.

OBSCURE PRESENCE

Gunnlöð Jóna Rúnarsdóttir (Reykjavík, Islàndia, 1992)

Es va graduar a l'Escola de Fotografia (Ljósmyndaskólinn) a Reykjavík el 2018. Allà va assistir a un curs d'Introducció a la Fotografia i va quedar fascitada per aquesta disciplina. Amb una gran passió i molt d'interès per aprendre més, es va traslladar a Barcelona per continuar estudiant. L'estiu del 2019 va obtenir un màster en Fotografia i Disseny a Elisava, Facultat de Disseny i Enginyeria de Barcelona. Actualment viu a Reykjavík i treballa a temps complet com a fotògrafa. Sempre ha sentit una gran passió per l'art, tant visual com escènic. La majoria dels seus projectes tracten de què és ser humà, somiar, viure, sentir i morir. A més de les seves sèries personals i projectes a llarg termini, la seva obra se centra en el retrat.

Gunnlöð Jóna Rúnarsdóttir, sèrie *Obscure Presence*, 2018-2020 © Gunnlöð Jóna Rúnarsdóttir

Venint d'una illa petita i aïllada, amb un clima extrem i paisatges que semblen d'un altre món, nosaltres, els islandesos, tenim un vincle únic amb el que és desconegut.

Tendim a creure en fantasmes, elfs i *huldufólk* (gent oculta) i, a més a més, molts de nosaltres sentim un lligam amb aquestes criatures sobrenaturals.

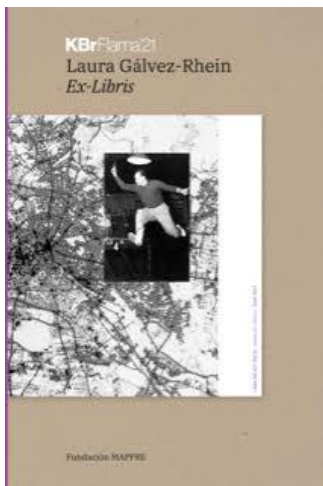
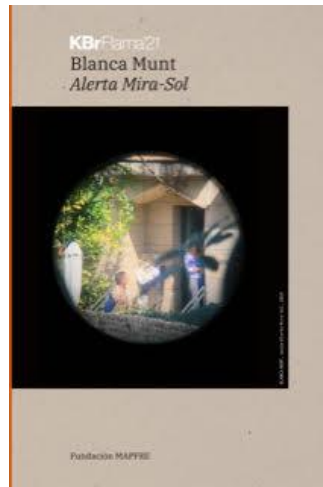
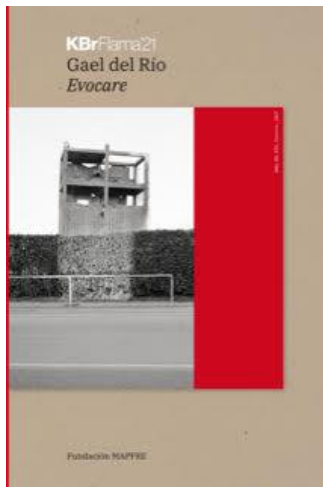
Segons un estudi fet el 2007 pel professor de folklore Terry Gunnell, la majoria dels islandesos no descarta l'existència de fantasmes i elfs; de fet, molts estan del tot convençuts que existeixen.

L'aïllament extrem de la gent, que viu en cabanes des de temps immemorials, podria ser a l'origen de les seves experiències amb allò sobrenatural.

Però, com es poden explicar aquestes creences avui dia?

Vaig entrevistar islandesos que tenien històries personals relacionades amb experiències sobrenaturals i vaig utilitzar aquestes narracions com a base per a les meves imatges. Des de l'inici del procés vaig tenir clar que la majoria d'aquelles històries tenien un tema comú i una atmosfera similar. En la meva obra *Obscure Presence*, l'objectiu és mostrar aquests contes i crear una sèrie d'imatges que estimuli aquesta atmosfera.

PUBLICACIONS

Acompanyen aquesta edició de *KBr Flama 21* quatre publicacions dissenyades per l'estudi gràfica futura. Cadascuna té un disseny diferenciat i està dedicada a un dels projectes presents a la mostra. Contenen una selecció d'imatges acompanyades de textos en edició bilingüe castellà i català. Les quatre publicacions formen el catàleg de *KBr Flama 21*, per la qual cosa es venen conjuntament.

Amb l'objectiu d'ampliar la difusió del projecte *KBr Flama* i dels quatre treballs fotogràfics que configuren aquesta primera edició, la Fundació MAPFRE inicia una nova línia de publicacions digitals que complementen l'edició en paper. A través d'aquestes noves publicacions, el públic podrà accedir a més continguts dels treballs presents a la mostra i de les seves autores.

INFORMACIÓ PRÀCTICA

KBr Fundació MAPFRE

Avinguda Litoral, 30 - 08005 Barcelona

Tel: +34 93 272 31 80

infokbr@fundacionmapfre.org

Horari general:

Dilluns (excepte festius): Tancat

De dimarts a diumenge (i festius): 11:00 - 19:00 h

Llibreria KBr by Juan Naranjo

libreria@juannaranjo.eu / Telf. (+34) 933 568 021